

PROGRAM BOHOSLUŽIEB FARNOSTI BABÍN

MIMORIADNY SVÄTÝ ROK MILOSRDENSTVA 2016

Ukáž nám, Pane, svoje milosrdenstvo a daj nám svoju spásu.

Týždeň 52.

DNES: ŠTVRTÁ ADVENTNÁ NEDEĽA

21. 12. 2015 - 27.12. 2015

Farský kostol Zoslania Ducha Svätého Babín

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	SV. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 21. 12. 15	FÉRIA	+ Paulína Siváňová (1.výr.)	17.00		
UTOROK 22. 12. 15	FÉRIA				
STREDA 23. 12. 15	FERIA	+ Emília Lišková (1.výr.)	17.00		
ŠTVRTOK 24. 12. 15	ŠTEDRÝ DEŇ - VIGÍLIA NARODENIA PÁNA	Na úmysel	24.00		
PIATOK 25. 12. 15	SLÁVNOSŤ NARODENIA PÁNA, PRIKÁZANÝ SVIATOK	Na úmysel Za veriacich	7.00 10.00		Jasličková pobožnosť o 14.00
SOBOTA 26. 12. 15	SV. ŠTEFAN, PRVOMUČENÍK DRUHÝ VIANOČNÝ SVIATOK	Na úmysel Na úmysel	7.00 10.00		
NEDEĽA 27. 12. 15	PRVÁ PO NARODENÍ PÁNA - SVÄTEJ RODINY	Na úmysel Za veriacich	7.00 10.00		

Kostol sv. Jána a Pavla Vasiľov

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	SV. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 21. 12. 15	FÉRIA				
UTOROK 22. 12. 15	FÉRIA	+ Paulína Romanová (30.deň)	17.00		
STREDA 23. 12. 15	FERIA				
ŠTVRTOK 24. 12. 15	ŠTEDRÝ DEŇ - VIGÍLIA NARODENIA PÁNA	Na úmysel	24.00		
PIATOK 25. 12. 15	SLÁVNOSŤ NARODENIA PÁNA, PRIKÁZANÝ SVIATOK	Na úmysel	8.30		Jasličková pobožnosť o 13.00
SOBOTA 26. 12. 15	SV. ŠTEFAN, PRVOMUČENÍK DRUHÝ VIANOČNÝ SVIATOK	Na úmysel	8.30		
NEDEĽA 27. 12. 15	PRVÁ PO NARODENÍ PÁNA - SVÄTEJ RODINY	Na úmysel	8.30		

Oznamy Ku chorým a prvopiatarom pôjdem v pondelok v Babíne od 8,30 hod. vo Vasiľove od 11,00 hod. Ak sú nejakí ležiaci, ktorí si chcú vykonať sv. spondu treba ich zahľásiť dnes.

- Polnočné sväté omše budú vo štvrtok o 24,00 hodine v Babíne a vo Vasiľove .
- Prajem vám požehnané Vianočné sviatky plné lásky, pokoja, dobroty a božej milosti. Nech svetlo, ktorým je Kristus ožiari celý váš život a prenikne svojím teplom a svojou žiarou do srdc všetkých ľudí dobrej vôle. Nech posilní v rodinách vzájomnú lásku, porozumenie a dobrotu. Nech všetkých v rodine zjednocuje a naplňa milosrdenstvom.
- **Vianočná ofera:** 25.12. - piatok - kňaz, 26.12. - sobota - organisti
1. 1. - piatok - kostolník, 6. 1. - streda - miništranti
- Upratovanie kostola: Babín : č. d. 285 - 303

Vasiľov: Ľubica Hnojčíková, Miroslav Vydra, Daniela Tomčíková,
Ivana Chyľová, Jana Ferancová, Elena Špaglová,
Jana Braniaková, Mária Žofajová, Petra Romanová,
Mária Bereňová, Elena Kotúľová, Daniela Škombárová

Požehnanie nových domov bude na požiadanie podľa dohody v niektorý deň po sviatkoch.

BRÁNA MILOSRDENSTVA V TVÁRI JEŽIŠA KRISTA I.

Medzi najčastejšie metafory, ktoré používa Sväté písmo pri rozprávaní o Bohu, je slovo „tvár“. „V srdci mi znejú tvoje slová: „Hľadajte moju tvár!“ Pane, ja hľadám tvoju tvár. Neodvracaj svoju tvár odo mňa, neodkláňaj sa v hneve od svojho služobníka.“ (Z 27,8-9) Výraz „tvár“ je prevzatý z nášho ľudského poznávania. Označuje sa ním najvýznamnejšia časť ľudského tela, ktorá je rozhodujúca pri poznávaní človeka. Je najhlavnejším znakom identity ľudskej osoby. Fotografia tváre sa používa ako svedectvo našej osobnej totožnosti. V tvári sa zrkadlí ľudská duša. Vieme v nej čítať, čo človek práve prežíva, jeho smútok alebo radosť, bolesť alebo nadšenie. Tvár je bránou do tajomstva človeka. Je aj prvým a bezprostredným nástrojom komunikácie medzi ľuďmi. V tvári sú skoncentrované najhlavnejšie zmyslové ústroje: zrak, chuť, čuch, sluch a predovšetkým ústa a jazyk ako hlavný nástroj ľudskej reči. Tvár sa zvykne používať za prvé kritérium ľudskej krásy. Do tváre sú obyčajne vtlačené aj hlavné znaky podobnosti medzi príbuznými podľa zákonov genetiky. Ľudská tvár je v určitom zmysle slova zástupcom celého človeka. Obrátiť k niekomu tvár znamená venovať mu pozornosť, byť pri ňom, vstúpiť do jeho prítomnosti. Odvrátiť tvár znamená odísť od človeka, zneprítomniť sa, prestať byť s ním.

Pre nesmierne bohatstvo poznávacích znakov a významov, ktoré nášmu ľudskému poznávaniu poskytujú tvár človeka, používa Sväté písmo tento pojem ako metaforu na vypovedanie pravdy o Bohu, ktorá sama o sebe je pre nás nevysloviteľná. Boh je duch a nemá telo, preto nemôžeme hovoriť o Božej tvári v pravom zmysle slova, iba v prenesenom, analogickom význame. Tvár Boha je obrazný výraz, ktorým Sväté písmo chce vyjadriť a zjaviť niektoré základné pravdy o Bohu. Obsahuje hneď niekoľko významových vrstiev. Raz sa Božou tvárou vyjadruje celá hĺbka nevyspytateľného Božieho tajomstva, inokedy sa ňou rozumie jeho svätá prítomnosť, naznačuje sa ňou aj osobný ráz jeho bytosti a niekedy tento výraz symbolizuje jeho atribúty, najmä jeho lásku, dobrotu, priazeň a milosrdenstvo.

Boh je neviditeľný a jeho tvár je zahalená tajomstvom. „On jediný má nesmrteľnosť a prebýva v neprístupnom svetle; jeho nik z ľudí nevidel, ani vidieť nemôže. Jemu česť a večná vláda. Amen.“ (1Tim 6,16) Predsa chcel, aby sme ho mohli vnímať a nazerať do jeho božskej tváre dokonalejším spôsobom. V plnosti času sa zjavil v Ježišovi Kristovi, a tak nám priblížil svoju božskú tvár.

V dárnych dobách hovoril Boh akoby z úzadia. Používal prostredníkov, ktorým dovolil hľadiť do svojej tváre a zjavoval im pravdy o sebe, aby ich zvestovali ľuďom. „Mnoho ráz a rozličným spôsobom hovoril kedysi Boh otcom skrze prorokov. V týchto posledných dňoch prehovoril k nám v Synovi, ktorého ustanovil za dediča všetkého a skrze ktorého stvoril aj svet. On je odlesk jeho slávy a obraz jeho podstaty a udržuje všetko svojím mocným slovom.“ (Hebr 1,1-3) V Ježišovi Kristovi sa neviditeľný Boh zjavil viditeľne. Krásne to vyjadruje prvá vianočná prefácia: „Lebo tajomným vtelením tvojho Slova zažiarilo našej duši nové svetlo tvojej slávy. Keď takto poznávame Boha viditeľne, nech nás on sám strhne k láske veci neviditeľných.“

Odvtedy, čo prišiel Kristus na svet, sa Božia tvár zrkadlí v jeho tvári. „On je obraz neviditeľného Boha, prvorodený zo všetkého stvorenia, lebo v ňom bolo stvorené všetko na nebi a na zemi, viditeľné i neviditeľné, tróny aj panstvá, kniežatstvá aj mocnosti. Všetko je stvorené skrze neho a pre neho. On je pred všetkým a všetko v ňom spočíva.“ (Kol 1,15-17) Preto mohol Kristus povedať: „A kto vidí mňa, vidí toho, ktorý ma poslal.“ (Jn 12,45)

Raz sa apoštoli rozprávali s Ježišom. Aj oni zatúžili vidieť Božiu tvár a prosili ho, aby im ju ukázal. Svätý Ján zachytil v evanjeliu tento dôležitý moment Kristovho rozhovoru s učeníkmi. „Filip sa ozval: „Pane, ukáž nám Otca a to nám postačí.“ Ježiš mu vravel: „Filip, tol'ký čas som s vami a nepoznáš ma?! Kto vidí mňa, vidí Otca. Ako môžeš hovoriť: „Ukáž nám Otca?!“ Neveríš, že ja som v Otcovi a Otec vo mne? Slová, ktoré vám hovorím, nehovorím sám zo seba, ale Otec, ktorý ostáva vo mne, koná svoje skutky. Verte mi, že ja som v Otcovi a Otec vo mne. Ak nie pre iné, aspoň pre tie skutky verte!“ (Jn 14,8-11)

Kristova tvár je verne zachytená, akoby nakreslená, vo Svätom písme. Starý zákon obsahuje predobrazy Kristovej tváre, Nový zákon obsahuje skutočnosť. „Božie slovo, ktoré je Božou mocou na spásu každému, kto verí, je vynikajúcim spôsobom prítomné a prejavuje svoju silu v spisoch Nového zákona.“ Tieto spisy nám podávajú definitívnu pravdu Božieho zjavenia. Ich ústrednou témou je Ježiš Kristus, vtelený Boží Syn, jeho činy, učenie, umučenie a oslávenie, ako aj začiatky jeho Cirkvi pod vedením Ducha Svätého.“ (KKC,124) Najvhodnejšie pre pohľad do Kristovej tváre sú evanjeliá. „Evanjeliá sú srdcom celého Písma, „lebo sú hlavným svedectvom o živote a učení vteleného Slova, nášho Spasiteľa“. (KKC,125) Kristova milosrdná tvár žiari nielen z evanjelia písaného atramentom, ale aj zo živého evanjelia napísaného životom kresťanov v histórii Cirkvi. Každý z nás je súčasťou veľkej mozaiky obrazu Kristovej milosrdnej tváre, na ktorú môžu hľadiť všetci, čo stretávajú Cirkev. Od každého z nás závisí, či ho budú poznať a milovať aj ľudia našej doby.

Hľadiť Kristovi do tváre a uvažovať o nej je najpodstatnejšia úloha každého kresťana. Rozjímanie o Kristovej tvári je hlavnou osou a určujúcou líniou kresťanskej duchovnosti. Je hlavným prameňom našej osobnej svätosti. Je najvhodnejšou prípravou na pozeranie „z tváre do tváre“ (1Kor 13,12), ktoré je našou vrcholnou nádejou a cieľom nášho jestvovania.

VIANOCE - SVIATKY MILOSRDENSTVA

Narodilo sa Milosrdenstvo!

Na Vianoce k nám prišlo Milosrdenstvo, najprv bolo položené do jasiel', potom bolo pribité na kríž, uzavreté v hrobe, ale na tretí deň vyšlo z hrobu a slávnym zmŕtvychvstaním zažiarilo celému svetu. Ježiš prišiel, aby nám ponúkol Božie milosrdenstvo a naučil nás ľudskému milosrdenstvu. Prvé znamená odpustenie, to druhé ľudskosť. Preto sú Vianoce sviatkami milosrdenstva a nádeje.

Kristus v jasliach a vierou sprítomnený i v nás, v našich srdciach, práve preto, že je Milosrdenstvo, je našou budúcnosťou, našou perspektívou a jedinou nádejou. On je jedinou nádejou aj tej budúcnosti, ktorá sa dotýka časného poriadku nášho pozemského šťastia, prosperity, pokoja a dôstojného ľudského života na zemi. On je zároveň aj nádejou našej večnej spásy, ku ktorej smerujeme po útrapách tejto zeme, keď raz naposledy vydýcheme.

Herodes - zlá postava prvých Vianoc - sa nechal oklamať predsudkami, že dieťa v Betleheme ohrozuje jeho život, že mu siaha na majetok, na slávu a jeho trón. Je to postava, ktorá symbolizuje náš súčasný svet a jeho kultúru presiaknutú predsudkami a bludmi, najmä liberalizmom a sekularizmom. Tvári sa, akoby Boh stál v ceste človekovi na jeho ceste k šťastiu. Symbolickú postavu Herodesa, ako nepriateľa Ježiša z Betlehemu, neskoršie Krista z Nazaretu a pre nás Spasiteľa z Cirkvi zosobňujú konkrétni ľudia, ktorí možno žijú medzi nami a odmietajú Krista. Sú to aj mnohí prezidenti vo svete, niektorí politici i vedci, aj mnohí lekári, aj inžinieri a technici, aj jednoduchí robotníci a roľníci. Aj medzi nami žijú takéto typy ľudí, ktorí žijú bez nádeje a mylne sa domnievajú, že Ježiš Kristus a jeho učenie znamená nebezpečenstvo pre ich majetok, pre ich šťastie, pre ich život. Čo iného im zostáva? Len sa mu brániť; pustiť sa s ním do boja; nenávidieť, kritizovať, odmietat' a ničit' všetko, čo Krista pripomína a predstavuje.

Herodes, ten historický i ten súčasný, prečo si taký hlúpy? Ten, ktorý sa narodil v maštali, nepotrebuje tvoje paláce, ten, ktorý sa nechal položiť do jasiel', netúži po tvojom tróne, ten, ktorému stačili plienky, nepotrebuje tvoje bohatstvo, ten, ktorému stačilo náručie matky a osol na cestu do exilu, nepotrebuje tvoje kone, autá a lietadlá. On neprišiel ľudí oberať o to, čo majú, ale dávať im, čo im chýba. Neprišiel ľudí ohrozovať, ale ich ochraňovať. Nepriniesol zavrhnutie, ale odpustenie. Neponúka zlo, ale dobro. Nepriniesol smrť, ale život.

Ak sa pre nás budúce dni a roky nestanú doménou Krista - našej jedinej nádeje, ak sa život ľudí nebude stvárňovať pod vplyvom jeho pravdy, spravodlivosti, lásky a milosrdenstva, bude na tejto zemi nielen slzavé, ale aj krvavé údolie. Mentalita a správanie novodobých Herodesov spôsobí, že v Ráme bude počuť kvílenie a plač matiek z vyčítania tých, ktorí odmietajú Krista a bojujú proti nádeji Evanjelia.

Narodil sa nám milosrdný Kristus, zrodila sa v ňom nádej na lepší život, zrodila sa garancia našej dôstojnosti, zábezpeka našej prosperity, pokoja i šťastia. Ak po takomto živote túžime, nanovo vierou prijmime Krista, ktorý prišiel na svet, aby sme mali život a mali ho v hojnosti (porov. Jn 10, 10). „A nádej nezahan-

buje, lebo Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali." (Rim 5, 5) JEŽIŠU, DÔVERUJEM TI.

Mons. Pavol Janáč

VIANOČNÝ ASPEKT BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Vianočné tajomstvo nám ohlasuje veľkú pravdu, že Boh sa znova nast'ahoval do človeka. V Kristovi sa Boh vrátil k človekovi. Hriechom sa Adam a jeho celé potomstvo rozišli s Bohom. Najväčším nešťastím človeka je, že prestal v ňom bývať Boh. V Ježišovom narodení sa končí táto tragická opustenosť človeka. Boh sa opäť stáva spoločníkom ľudí. Urobil tak z pohnútok svojho nesmierneho milosrdenstva.

„Ale Boh, bohatý na milosrdenstvo, pre svoju nesmiernu lásku, ktorou nás miluje, hoci sme boli pre hriechy mŕtvi, oživil nás s Kristom - milosťou ste spasení - a s ním nás vzkriesil a daroval nám miesto v nebi v Kristovi Ježišovi, aby ukázal v budúcnosti nesmierne bohatstvo svojej milosti dobrotou voči nám v Kristovi Ježišovi.“ (Ef 2, 4 - 7)

Táto veľká a obš'astňujúca pravda, že Boh, bohatý na milosrdenstvo, vstúpil do človeka, má pre nás mnohoraké uplatnenie.

V prvom rade vieme, že Boh žije a býva v človekovi - Ježišovi Kristovi. A to tak dokonale a tak zjednotený s ním, že s ním tvorí jedinú osobu. V Ježišovi, našom ľudskom bratovi, máme bezprostredne a rukolapne Boha.

Druhé uplatnenie tejto veľkej pravdy je v nás, v našom živote. Pre Ježišovo narodenie, pre vstúpenie božstva do Kristovho tela, Boh prichádza aj do našej ľudskej bytosti a prebýva v nás posväcujúcou milosťou.

Znakom, ale aj skutočnosťou tohoto tvrdenia je tajomstvo Eucharistie. Eucharistia je Boh s nami. Najmä naše eucharistické sväté prijímanie je vždy novým zostúpením Boha do hĺbín človeka. To je úžasné konštatovanie: Už nie sme sami, Boh žije v nás! Môže byť pre človeka niečo väčšieho?!

Pravda Vianoc má ešte aj iné uplatnenie. Ak Boh vstúpil do človeka, treba ho v ľuďoch vidieť. Treba si ho v každej ľudskej bytosti uctiť a milovať, najmä v tých, čo prijímajú Krista; v tvárach svojich najbližších v rodine, ale aj v ľuďoch chudobných, trpiacich i tých, čo žijú na okraji spoločnosti a na ktorých všetci zabúdajú. To sú prejavy milosrdenstva milosrdného Boha v nás.

Toto je teda posolstvo Vianoc: Prežiť pravdu, že milosrdný Boh je prítomný v človekovi. Predovšetkým v človekovi, ktorý sa menuje Kristus! Prostredníctvom jeho svätého človečenstva prebýva aj v nás. Kvôli Kristovi treba vidieť Boha aj v každom človekovi a správať sa k nemu milosrdne.

Eucharistia nám umožňuje, aby sme vždy nanovo prežívali veľkú skutočnosť Vianoc. V nej sa Boh, ktorý sa narodil v Kristovi, s'ahuje skrze neho aj do nás. Viera v Eucharistiu nás vyzýva, aby sme už žili v ňom a on v nás, a aby sme už nikdy neboli sami! Vianoce spôsobujú, že sme s ním, ale aj s ľudskými bratmi a sestrami, bohatí na milosrdenstvo voči ním, ako je milosrdný Otec.

Prežívajme tohoročné Vianoce i celý Svätý rok v znamení Kristovho prísľubu:
„Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo.“ (Mt 5, 7)

Mons. Pavol Janáč